

ЗАТВЕРДЖЕНО
рішенням Вищої ради правосуддя
14 лютого 2017 року № 269/0/15-17

Вищої ради правосуддя
вул. Студентська, 12-а. м. Київ
04050

**Скарга (заява)
щодо поведінки суддів,
яка може мати наслідки дисциплінарну відповідальність судді**

1. Інформація про заявника:

- 1.1 Заявник: Мартенс
1.2 Адреса місця проживання (перебування) фізичної особи або місце знаходження юридичної особи:
Зареєстрований за адресою:
1.3 Номер засобу зв'язку:
1.4 Статус заявника: позивач за цивільною справою

2. Інформація про суддю (суддів): Дараган Л.В., суддя Дніпровського районного суду Дніпропетровської області.

3. Інформація у судовій справі: неналежна поведінка судді при розгляді цивільного провадження за позовом Мартенс

4. У чому полягає неналежна поведінка судді (суддів?) Зазначте одну або декілька підстав дисциплінарної відповідальності судді відповідно до частини першої статті 106 Закону України від 2 червня 2016 року «Про судоустрій і статус суддів»:

умисне або внаслідок недбалості:

- незаконна відмова в доступі до правосуддя (у тому числі незаконна відмова в розгляді по суті позовної заяви, апеляційної, касаційної скарги, тощо) або інше істотне порушення норм процесуального права під час здійснення правосуддя, що унеможливили учасниками судового процесу реалізації наданих їм процесуальних прав та виконання процесуальних обов'язків або призвело до порушення правил підсудності чи підвідомчості:

- не зазначення у судовому рішенні мотивів прийняття або відхилення аргументів сторін щодо суті спору;

ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
Вхідний № 111-4462/0/17-25
29 березня 2017 р.

5. Конкретні відомості про наявність у поведінки судді (суддів) дисциплінарного правопорушення, які можуть бути підставою дисциплінарної відповідальності судді (суддів).

Повідомлення у засобах масової інформації про вимогу щодо усунення порушень, надання 30-денного строку для усунення порушень та попередження про звернення стягнення на іпотечне майно - це є належною формою письмового повідомлення про таку вимогу, що не передбачено Законом України «Про іпотеку».

У пункті 5.4.1 Іпотечного договору та статті 35 Закону України «Про іпотеку» зазначене, що вимога іпотекодержателя повинна бути письмовою.

У пункті 5.4.1 Іпотечного договору зазначено: у випадку невиконання іпотекодавцем письмової вимоги іпотекодержателя про усунення порушень зобов'язань за цим Договором та/або невиконання зобов'язань за Основним договором у встановлений іпотекодержателем строк, такі вимоги іпотекодержателем задовольняються за рахунок предмету іпотеки.

Верховний Суд Касаційний цивільний суд у постанові від 23 вересня 2019 року у справі № 204/1589/18 висловив наступну правову позицію: "неповідомлення іпотекодателя про наступне звернення стягнення на предмет іпотеки та ненадання 30-денного строку для усунення порушень кредитного/іпотечного договору є порушенням статті 35 Закону України "Про іпотеку" та підставою для скасування державної реєстрації права власності на предмет іпотеки у позасудовому порядку".

«Пунктом 60 Порядку державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 грудня 2015 року № 1127 (далі - Порядок), передбачено, що для державної реєстрації права власності та інших речових прав на нерухоме майно, яке перебуває в іпотеці або податковій заставі, також подається документ, що підтверджує наявність факту згоди іпотекодержателя або контролюючого органу на відчуження або передачу на іншому речовому праві такого майна.

Крім того, пунктом 61 Порядку передбачено, що для державної реєстрації права власності на підставі договору іпотеки, що містить застереження про задоволення вимог іпотекодержателя шляхом набуття права власності на предмет іпотеки, також подаються: копія письмової вимоги про усунення порушень, надісланої іпотекодержателем іпотекодавцеві та боржникові, якщо він є відмінним від іпотекодавця; документ, що підтверджує наявність факту завершення 30-денного строку з моменту отримання іпотекодавцем та боржником, якщо він є відмінним від іпотекодавця, письмової вимоги іпотекодержателя у разі, коли більш тривалий строк не зазначений у відповідній письмовій вимозі; заставна (якщо іпотечним договором передбачено її видачу).

Згідно частини 1 статті 1078 ЦК України предметом договору факторингу може бути право грошової вимоги, строк платежу за якою настав (наявна вимога), а також право вимоги, яке виникне в майбутньому (майбутня вимога).

Відповідно до вимог частини 1 статті 1079 ЦК України сторонами у договорі факторингу є фактор і клієнт; згідно частини 3 цієї статті фактором може бути банк або інша фінансова установа, яка відповідно до закону має право здійснювати факторингові операції.

Міністерство юстиції України висловило правову позицію «Щодо діяльності «колекторських» організацій» від 24.02.2009 року, в якому зазначено наступне: Законом України "Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг" факторинг вважається фінансовою послугою (стаття 4). А стаття 5 названого Закону передбачає право надавати фінансові послуги лише фінансовим установам, а також, якщо це прямо передбачено законом, фізичним особам – суб'єктам підприємницької діяльності. При цьому, фінансовими установами є юридичні особи, які відповідно до закону надають одну чи декілька фінансових послуг та які внесені до відповідного реєстру у порядку, встановленому законом».

Велика Палата Верховного Суду у постанові від 10 листопада 2020 року у справі № 638/22396/14-ц висловила наступний правовий висновок: «Подальше відступлення права грошової вимоги за договором факторингу не може здійснюватися шляхом укладення договору про відступлення права вимоги з фізичною особою».

Відтак особа, яка вважає, що договором купівлі-продажу рухомого або нерухомого майна порушуються її права як власника або законного користувача цього майна, має право на витребування цього майна від останнього набувача, що і є належним способом захисту її порушеного права.

1. Під час проведення підготовчого судового засідання позивач просив суд витребувати від приватного нотаріуса Дніпровського міського нотаріального округу

Проте суд, витребуючи реєстраційну справу, але допустив помилку в ухвалі, не отримав витребуванні документи, а згодом взагалі відмовив у витребуванні документів без будь-якого обґрунтування підстав відмови.

2. Крім цього, позивачка просила призначити у справі будівельно-технічну та земельно-технічну експертизу щодо варіантів поділу спадкового майна.

Проте, суд першої інстанції відмовив у призначенні експертизи без будь-якого належного обґрунтування такої відмови.

Ці факти дозволяють припустити, що суддя Дараган Л.В. здійснює адміністративні послуги, що продиктовані неправомірною вигодою у ланцюгу рейдерського захоплення чужого майна.

Таким чином, ми маємо змогу оцінити наступні факти:

- суддя Дараган Л.В. відмовила у витребуванні доказів (реєстраційної справи);
- суддя Дараган Л.В. відмовила у призначенні будівельно-технічної та земельно-технічної експертизи;
- відмова у доступі до правосуддя є незаконною.

Вважаю, що така поведінка судді Дараган Л.В. не відповідає вимогам, що пред'являються до судді та є свідченням істотного порушення норм процесуального законодавства. «Істотні порушення суддею норм процесуального права при здійсненні правосуддя, при відсутності доказів навмисного характеру таких порушень, свідчать про наявність в діях судді дисциплінарного проступка, внаслідок чого стало притягнення її до дисциплінарної відповідальності». На це вказав Касаційний кримінальний суд Верховного Суду у постанові _____ у справі _____

З огляду на зазначене, вважаю, що дії судді Дараган Л.В., яка супроводжується неналежним розглядом справи та їх відмовою від розгляду справи, - є навмисними.

6. Посилання на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують викладенні у скарзі (заяві) відомості.

1. Копія позовної заяви Мартенс Дніпровському районному суду Дніпропетровської області;
2. Копія ухвали Дніпровського районного суду Дніпропетровської області про відмову у призначення експертизи.
3. Копія ухвали Дніпровського районного суду Дніпропетровської області про закриття підготовчого судового засідання.

Приймаючи до уваги грубість скоєного суддею порушення законодавства, вважаю можливим вимагати порушення дисциплінарного провадження відносно судді Дніпровського районного суду Дніпропетровської області Дараган Л.В.

Підпунктом «а» пунктом 1 частиною 1 статті 106 Закону України «Про судоустрій та статус суддів» встановлено, що суддя може бути притягнуто до дисциплінарної відповідальності, зокрема, за порушення законодавства при розгляді судових справ.

Частиною 1 статті 108 Закону України «Про судоустрій та статус суддів» передбачено, що дисциплінарне провадження щодо судді здійснюють дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя, які розглядають звернення, скарги, заяви, подання про дисциплінарну відповідальність судів місцевих судів, проводить пов'язані з цим службові перевірки, при наявності підстав порушує дисциплінарне провадження і вирішує питання про дисциплінарну відповідальність суддів.

З огляду на викладене, прошу притягнути суддю (суддів) Дніпровського районного суду Дніпропетровської області Дараган Л.В. до дисциплінарної відповідальності.

Всі зазначені мною відомості та подані матеріали є правомірними, і я обізнаний з тим, що у разі поширення неправдивої інформації мене може бути притягнуто до встановленої законом відповідальності.

Додаток:

1. Копія позовної заяви Мартенс Г.Р. Дніпровському районному суду Дніпропетровської області: ✓
2. Копія ухвали Дніпровського районного суду Дніпропетровської області про відмову у призначення експертизи. ✓
3. Копія ухвали Дніпровського районного суду Дніпропетровської області про закриття підготовчого судового засідання. ✓

«25» серпня 2025 р.

Мартенс Г.Р.